

РЕШЕНИЕ

№ 3371

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2649** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №8195 от 09.03.2020г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от П. Ж. В., [ЕГН], срещу Решение от 18.02.2020г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 17-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 14158/2019г. по описа на СРС. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №19-4332-013296 от 11.07.2019г., с което на основание чл.53 от ЗАНН на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лв., както и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение по чл. 174, ал.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), както и две наказания „глоба“ в размер на по 10 лева на основание чл. 183, ал.1, т. 1 от ЗДвП за нарушения съответно на чл. 100, ал.1, т. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на първоинстанционното решение. Касаторът твърди, че при постановяването му закона е приложен неправилно, както и че е налице ограничаване процесуалните права на санкционираното лице и липсва произнасяне по конкретно посочени нарушения на правото на защита на жалбоподателя. Изтъква се, че в АУАН не е посочен номера на техническото средство -

„Алкотест дрегер 74+“, не е посочена причината за отказ за тестване с техническо средство, нарушените разпоредби в НП са изписани със съкращения, което е довело до ограничаване правото на защита. Сочи, че отказът за тестване е обоснован с това, че е предложено тестване с нестерилен мущук, както и че неправилно е оценено поведението на полицейските органи, които са довели до невъзможност даването на биологичен материал за изследване на концентрацията на алкохол. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита жалбата за доказана и моли същата да бъде уважена.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото писмени доказателства, че на 29.06.2019 г. около 03:20 часа в [населено място], жалбоподателят П. Ж. В. управлявал лек автомобил „Фолксваген“ модел „Пасат“ с рег. № СА 0005 ХС, по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. В автомобила пътувал и св. Д.. По това време св. А. Д. и В. Г. – мл. автоконтрольори в ОПП СДВР изпълнявали служебните си задължения, свързани с контрол по ЗДвП на [улица], кръстовището с [улица]. Свидетелите решили да извършат проверка на автомобила, който спрели на [улица], до кръстовището с [улица]. След спирането на автомобила, жалбоподателят съобщил на свидетелите, че не носи личните си документи, включително и СУМПС и контролен талон към него, както и СРМПС. Но след извършване на служебна справка по ЕГН, свидетелите установили самоличността на водача като П. Ж. В., както и че същият е собственик на управлявания от него автомобил. Пред свидетелите жалбоподателят споделил, че е началник на 06 РУ СДВР.

Междувременно на място пристигнал патрулен автомобил от МВР, като пристигналите полицейски служители уведомили св. Д. и Г., че е подаден сигнал за хулигански действия, извършени в ресторант М. на [улица]и същият автомобил Фолксваген е обявен за издирване.

Поради естеството на подадения сигнал, полицейските служители Д. и Г. предложили на В. да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7410+ № 0055, но водачът отказал. Той решил, че предложената му тапа е с нарушена опаковка, макар същата да била отделена от останалите в негово присъствие и да му била подадена с нейната опаковка. Водачът не поискал нова тапа. Непосредствено

след отказа на водача, св. Д. му разяснил, че в този случай ще му бъде съставен АУАН и талон за изследване и той ще има правото да даде кръв за изследване. След това св. Д. и Г. се заели със съставянето на документите, а жалбоподателят започнал да провежда множество телефонни разговори. В един момент той решил да посети близката бензиностанция О., намираща се отсреща на [улица]. Той отишъл сам до бензиностанцията и се върнал след известно време.

Междувременно на мястото пристигнали още няколко патрулни автомобили, включително и от 04 РУ СДВР, които били изпратени във връзка с подадения сигнал за хулигански действия в ресторант М.. Поради пристигането на други служители, св. Д. и Г. се забавили с изготвянето на акта и талона за медицинско изследване. В един момент, значително време след като бил спрян и след като отказал да бъде изпробван с техническото средство и след като бил напуснал мястото на проверката, но преди да му бъдат връчени АУАН и талона за медицинско изследване, жалбоподателят В. съобщил на служителите на ОПП СДВР, че иска да бъде тестван с Алкотест Дрегера. Но св. Д. и Г. отказали това, като му съобщили, че вече са изготвили АУАН и талона за медицинско изследване, в които е вписан неговия отказ и е невъзможно да ги анулират.

След пристигането на служителите на 04 РУ СДВР около 05:00 часа, св. Д. бил откаран с патрулния им автомобил до сградата на РУ за даване на сведения по случая с М., като жалбоподателят бил уведомен от своите ръководители по телефона, че също следва да се яви там, за да даде сведения. Но нито П. В., нито св. Д. били задържани по ЗМВР, като В. останал на мястото. Междувременно преди отвеждането на св. Д., регистрационните табели на управлявания от жалбоподателя автомобил били снети от служителите на ОПП СДВР. За същото очевидно била издадена и Заповед за налагане на ПАМ поради отказа на Ж. да му бъде направена проверка за алкохол, която при служебната проверка, извършена от състава на АССГ се установи, че е отменена с влязло в сила Решение № 6906/14.11.2019 по адм. Дело № 8994/2019г на АССГ - 66-ти състав.

Едва в 06:00 часа на водача на автомобила П. В. бил издаден талон за медицинско изследване № 0006935, в който било посочено, че следва да се яви до 45 минути в УМБАЛ Света А. за вземане на кръв за изследване. На талона бил залепен първия номер от стикерите с инд. № 0006935, а останалите 7 броя стикери след номерирането им били предадени на жалбоподателя. Първоначално в талона за медицинско изследване св. Г. бил написал като час на връчването му 05:00 часа, но поради значителното забавяне причинено от пристигането на служителите на 04 РУ СДВР, той собственоръчно поправил часа на връчване на талона на 06:00 часа, като удебелил цифрите, изписани върху първоначалния запис. В талона било посочено, че водачът е отказал да бъде изпробван с техническо средство. Жалбоподателят се подписал на талона за медицинско изследване, без да изложи възражения и получил копие от същия, както и останалите 7 броя стикери. И в копието на жалбоподателя часът на връчване на талона бил удебелен на 06:00 часа.

Поради отказа на водача да бъде изпробван за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство Алкотест Дрегер 7410+ № 0055, свидетелят Д., на длъжност мл. автоконтрольор в ОПП СДВР, съставил в присъствието на жалбоподателя и на свидетеля – очевидец В. Г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № 296362 за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и за липсата на документи по чл. 100, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗДвП. Актът бил съставен и разпечатан чрез

служебно устройство, като същият бил подписан от актосъставителя и свидетеля и бил предявен за запознаване на нарушителя преди 06:00 часа. П. В. го подписал без възражения и получил препис от него.

След връчването на всички документи, жалбоподателят В. се качил в автомобила си Фолксваген и въпреки че същият бил без регистрационни табели, потеглил към сградата на 04 РУ СДВР, което му било указано от директора на СДВР в телефонен разговор. В 06:15 часа той влязъл в районното управление и бил вписан като посетител в Книгата за посетители и задържани лица, където провел среща със заместник-началника на СДВР и дал сведения по случая, свързан с ресторант М.. В 06:35 часа той напуснал сградата на 04 РУ СДВР. Отпред бил посрещнат от своя колега св. М., на който се бил обадил по-рано. Св. М. откарал жалбоподателя до УМБАЛ Св. А., където двамата пристигнали след 06:45 часа, към 07:00 часа. На входа на Спешното отделение двамата установили, че жалбоподателят не може да даде кръв за изследване, тъй като няма лична карта в себе си и жалбоподателят позвънил на свой познат с молба да вземе документите му от дома му и да му ги донесе. Но дори след като жалбоподателят получил личната си карта, той не бил допуснат да даде кръв за изследване, тъй като не представил стикерите към талона за изследване, а и бил просрочил указаното му в талона време. Поради това и в журнала на УМБАЛ Св. А. не било отразено посещението на жалбоподателя на 29.06.2019г.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили възражения срещу констатациите по акта, които са развити и в подадената жалба. Като основните доводи били, че предоставената тапа за извършване на пробата не била запечатана, както и че не са връчени стикерите към талона за медицинско изследване, което е препятствало жалбоподателя да даде кръв за изследване. Посочено било още, че директорът на СДВР бил наредил на жалбоподателя да се яви незабавно в 04 РУ СДВР и той напуснал сградата след даденото му време за извършване на пробата.

Въз основа на така съставения АУАН и при пълна идентичност на описаните в него три нарушения и тяхната правна квалификация, на 11.07.2019 г., било издадено обжалваното НП № 19-4332-013296/11.07.2019 г. от началника на сектор в отдел „Пътна полиция” към СДВР, за нарушение на 174, ал. 3 от ЗДвП, за което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, както и две глоби по 10 лева за двете нарушения на чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДвП поради непредставянето на СУМПС, КТ към него и СРМПС от водача.

За да потвърди НП, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а вменените нарушения се явяват доказани по несъмнен начин, въз основа на събрания доказателствен материал - писмени доказателства и свидетелски показания на св. Д., Г., Д. и М..

Настоящата съдебна инстанция частично споделя изводите на СРС, че процесните нарушения са безспорно установени от приложените показания.

Правилно съдът е кредитирал свидетелските показания на разпитаните полицейски служители като безпристрастни и незаинтересовани от изхода на делото. В процесния случай административнонаказателната отговорност на П. В. правилно е ангажирана за извършени нарушения по чл. 100, ал.1, т. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо

средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

В случая не е доказано по безспорен начин, че В. (след установено от полицейските служители управление на МПС) е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта. Неоснователно е възражението за неяснота и неразбиране на нарушените законови разпоредба, поради описване на съдържанието със съкращения на думите. Въпреки извършеното съкращаване, при прочита на съдържанието, санкционираният в достатъчна степен може да разбира какви нарушения му се вменят. За неоснователно съдът приема възражението за непосочването в АУАН на номера на техническото средство - „Алкотест дрегер 74+“. Този пропуск не в случая не води до нарушаване правото на защита на жалбоподателя и сам по себе си не обуславя извод за незаконосъобразност на АУАН. Наведените доводи на касатора относно причината за отказ за тестване, а именно – „предложен му е нестерилен мущук“ са останали необсъдени задълбочено от страна на въззивната инстанция и частично се опровергават от действията на актосъставителя и свидетеля по акта. В тази насока следва да се отбележи следното: спрян е полицейски служител, за проверка. От показанията на свид. Д. става ясно, че след като установили самоличността и водача - щели да освободят автомобила и водача да си ходят, но тогава спрял патрулен автомобил на СОТ/ очевидно не от подразделенията на МВР, тъй като МВР не извършва дейност по СОТ вече над 15 години/. Те им казали, че този автомобил трябва да се спре, тъй като имало проблем на М. при бул. Ч. връх и от сигнал на тел. 112 било сигнализирано, че автомобила се управлява от водач, употребил алкохол. Свид. Д. не усетил водача да има мирис на алкохол, но поради сигнала на тел. 112 решили да изпробват водача за алкохол. Когато дошъл екипа на СОТ касаторът казал и своята длъжност. Необяснимо, особено когато става въпрос за проверка на действащ полицейски началник, полицейските служители започнали проверката в 3.20 часа, позволили на касатора след като отказал изпробване с дрегер, той да продължи да бъде на мястото на проверката още над два-три часа, да говори по телефона, вместо още тогава в периода около 3.20 часа да му съставят АУАН и талон за медицинско изследване, и да му укажат явяването за кръвно изследване в рамките на следващите 45 мин. Вместо това полицейските служители очевидно са изчаквали да пристигнат на място техния началник и главния дежурен на СДВР/ по думите на свид. Д./ и той да разпреди какво да правят и как да процедират от тук нататък. Очевидно е, че при ясно разписани правила в законовата норма, и в дневните указания на полицейските служители как да действат в подобни ситуации, когато водач отказва да даде кръвна проба/ а очевидно е, че подобни случаи са многобройни и непротиворечиво разрешавани от полицейските служители/, те

вместо да постъпят както повеляват правилата за поведение, са предпочели да удължат проверката и да чакат разпореждания от висшестоящи. Така в рамките на тези два- три часа, касаторът В. вече към 05 часа поискал да бъде изпробван с Дрегер/ така и свид. Д., свид. Г.. Според свид. Д. между 3 и 5 часа се говорило изцяло за инцидента пред М., а едва към 05 часа той тръгнал с полицаите от 04 РУ да дава обяснения като свидетел, а касаторът отишъл да духа на дрегера. Ако приемем, че второто желание на В. да бъде изпробван с техническо средство се е осъществило около 5 часа, а ТМЕ № 0006935 е издаден в 06 часа, въпреки неколкотократно зачертавания върху него, то около 5 часа проверката още не е била приключила и въпреки твърдението за съставени АУАН и ТМЕ преди това/ което се опровергава от съставения ТМЕ/свид. Г. твърди, че двамата с Д. едновременно съставят двата документа- т.е АУАН и ТМЕ би трябвало да са съставени по едно и също време/. В тази насока неизяснен е факта, дали в действителност В. е отказал да бъде тестван с техническо средство Дрегер, тъй като по същество и двамата свидетели пред СРС са заявили, че около 5 часа / след като първоначално е отказал/ ,той бил пискал да бъде изпробван. Няма пречка дори да е съставен АУАН и ТМЕ ,доколкото още проверката продължава/ по необясними за съда причини над 3 часа, в който период от време очевидно е изтекъл и първоначално определения срок за явяване пред медицинско заведение за кръвно изследване/ касаторът В. да бъде изпробван с Дрегер щом е изразил желание за това. Обстоятелството, че вече са били съставени АУАН и ТМЕ/ макар от свидетелските показания да се установява друг период на съставянето им/ не е пречка да се продължи проверката по същество, най малкото, поради обстоятелството, че тя е започнала именно поради тази причина- съмнение за управление след употреба на алкохол, най малкото поради причина, че още близо час след това касаторът В. е бил на разположение на полицейските служители. Ето защо и вмененото му нарушение по чл.174 ал.3 от ЗДвП не е доказано по несъмнен начин. В тази насока следва да се отбележи също така, че макар и с издаден ТМЕ в 06 часа, той е заявил на полицейските служители, че му е разпоредено от директора на СДВР да се яви в същия час в 04 РУ, което и В. е сторил в 06.15. Т.е всички участници в производството са били наясно, че касаторът не може да спази посочения в ТМЕ срок за явяване в медицинското заведение, ако се подчини на заповедна на висшестоящия си, което очевидно той е решил да не прави. В тази насока при дадено разпореждане от директора на СДВР са налице обективни пречки за касатора да се яви в лечебното заведение в указания срок. Така поради съвкупността от действия и бездействия на полицейските служители на мястото на проверката и горестоящите на касатора е останал неизяснен основния въпрос по спора- управлявал ли е касатора МПС след употреба на алкохол в кръвта. Основателен се явява наведеният от касатора довод за нарушение на чл. 12, ал.3 от Наредба № 1 от 19.07.2017г.. Разпоредбата посочва, че в случаите, когато лицето не се придружава от служители на МВР и липсва документ за самоличност, медицинско изследване не се извършва и не се вземат проби за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване. са налице обективни пречки за касатора да се яви в лечебното заведение в указания

срок.От разпита на свид.П. М. се установява,че той е придружавал касатора при посещението му в болницата.Самият М. пък бил към онзи момент главен разследващ полицаи при 06 РУ-т.е действащ служител от МВР.Независимо от липсата на документ за самоличност,посочената норма предвижда кумулативно наличие на предпоставките очевидно предполагайки,че служителя на МВР ще удостовери самоличността на лицето.Обикновено подобен вид придружаване се прави непосредствено от служителите ,които са констатирани нарушението по чл.174 ал.3 ЗДвП,ако едновременно с това са и установили липсата на документ за самоличност,каквато е именно и тази хипотеза.Ето защо и съгласно чл.13 от Наредба № 1/2017г ,тълкуван съвместно с чл.12 ал.3 от тази Наредба медицинските служители са могли да вземат кръв на В.,независимо от пропускането на определения час,като отбележат това обстоятелство в съответния журнал.В този ред на мисли настоящият състав приема, че незаконосъобразно не са били взети биологични проби за медицинско изследване. Този резултат не е последица от собственото недобросъвестно поведение на касатора. Така недоказано остава обстоятелството,че е осуетил извършването на проверката по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, по който и да е от допустимите от закона начини, като първо е отказал проверка с техническо средство, а след това не е изпълнил предписанието по талона за изследване.

При това положение решението на СРС в тази му част се явява незаконосъобразно и следва да се отмени,като вместо това се постанови отмяна на атакуваното наказателно постановление.

От друга страна в останалата си част решението на СРС е правилно и не страда от пороците ,описани в жалбата.Законосъобразно е приложена и следващата визираните в наказателното постановление разпоредби на чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДвП, съгласно която при управление на МПС водачът е длъжен да носи и да представя при поискване свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ и контролния талон /КТ/ към него, както и свидетелството за регистрация на управляваното МПС. Видно е от доказателствата, че касаторът не е представил посочените документи - СУМПС, КТ към него и СРМПС от водача при поискване от контролните органи.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС в тази му част.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила в частта досежно нарушенията по чл. 100, ал.1, т. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.02.2020г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, постановено по н.а.х.д. №

14158/2019г. по описа на СРС, в частта, с която е потвърдено наказателното постановление досежно нарушенията по чл. 100, ал.1, т. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ Решение от 18.02.2020г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 14158/2019г. по описа на СРС в частта, с която е потвърдено наказателното постановление досежно нарушение по чл.174 ал.3 ЗДвП, като вместо това постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) №19-4332-013296 от 11.07.2019г., с което на основание чл.53 от ЗАНН на П. Ж. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., както и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение по чл. 174, ал.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.